

nødig ville ind paa noget, som Frafrig har fundet paa. Der vil vist gaa nogen Tid, inden Engländerne indføre Decimalstykket; deres Møntfod, og saa længe de ikke have det i Bengevæsenet, er der ikke nogen stærkere Bevæggrund for dem til at anvende dette System paa Maal og Vægt. Jeg tror derfor, at vi paa egen Haand maa gaa den Vej. Vi burde forlængst have indført dette System, og at vi ikke have gjort det tidligere er efter min Mening en Synd fra vor Side. Jeg ved godt, at Systemets Indførelse kan volde store Vanskeligheder over for den jævne Del af Befolkningen. Jeg ved meget godt, at denne Snæs nu Navne — en af mine tidligere Kollegaer i Landstinget mente, at der kun var 3 ny Navne, men jeg vil indrømme, at der faktisk er omtrent en Snæs — ville være vanskelige at lære for dem, der ere uvante med Læsning og Skrivning. Der er heller ingen Tvivl om, at Indførelsen af Decimalstykket vil medføre Udgifter og forvolde Vanskeligheder paa mange Omraader. I Artilleriet maa f. Eks. alle Opsatser omdannes og maa ske afløses af ny. Og ogsaa paa mange andre Omraader vil der fremkomme Betsning, f. Eks. ved Søfortene, naar de skulle lyde paa Meter og ikke paa Favne, og naar Fyrtaarnenes Højde skulle angives i Meter, Centimeter og Millimeter og ikke i Fod. Der maa vel gøres nogle Forandringer paa Søfortene, men alt sigt vil jo dog ikke koste saa meget. — Der er, som sagt, ikke Tvivl om, at det over for den store Befolkning vil volde Ulemper og Betsning, idet saaledes en Masse Regnebøger o. s. v. maa omformes. Vi kunne imidlertid ikke vente længere, vi have ventet længe nok. Jeg er fuldstændig enig med den første ærede Taler i, at det ikke alene er den materielle Omformning, som lettes derved, det er tillige den åndelige Omformning, Tankeudvekslingen, Tilværelsen af de fremmede Begreber, der lettes betydelig, naar man kommer ind paa det System, der benyttes hele Verden over. Kun England staar tilbage, alle andre europæiske Lande have vedtaget det.

Jeg kan derfor ikke andet end paa det varmeste anbefale Lovforslagets Fremme. Spørgsmaalet er blot, om man skal henvise det til et Udvalg, men dette Spørgsmaal foreligger jo ikke endnu. Jeg skal dog pege paa, at denne Sag nu omtrent foreligger i samme Stikelse som, da den sidste Gang gik fra dette Ting, og i den Retning stiller jeg mig derfor noget tvivlende.

J. Bedersen: Det ærede 5te Medlem for 2den Kredts (Linn), der først talte, har

jo oplyst, at det i Mar er 20 Mar siden, at Sagen første Gang behandlede i Rigsdagen, og at den siden den Tid har været Genstand for Behandling her i Rigsdagen 3 Gange; altsaa denne Gang er det 4de Gang. Om det nu vil gaa efter den gamle Talemaade, at alle gode Gange er 3, og den 4de skal det ske, vil jo vise sig. Jeg tilstaar, at jeg lige saa lidt denne Gang som de tidligere Gange, Sagen har været fremme til Behandling her i Tinget, er begejstret for denne Reform. Jeg er ganske naturligt henvist til at se Sagen fra den store jævne Befolknings Standpunkt, og jeg er enig med det ærede kongevalgte Medlem (Carstensen), som talte sidst, i, at for denne Del af Folket vil Gennemførelsen af den foreslåede Reform ganske sikkert medføre store Vanskeligheder og mange Bryderier og for Folket i det hele mange Betsninger. Jeg har den Opsattelse, at de Fordele, som denne Reform skulde medføre, ikke staa i noget rimeligt Forhold til Betsningerne og Vanskelighederne derved. Det ærede Medlem, der først talte, lopholdt sig hovedsagelig ved Fordelene og søgte at gøre indlysende, hvori disse bestode, men jeg tilstaar, at de Argumenter, han fremførte, gjorde ikke noget stærkt Indtryk paa mig. Den vigtigste af hans Grunde syntes mig at være, at han mente, at det vilde have stor Betydning i videnskabeligt Henseende, at de Impulser fra andre Lande, der modtages gennem Læsning, ganske anderledes vilde kunne gøre sig gældende, naar vi havde Meterstykket sættes med disse Lande. Jeg tror dog ikke, at man kan tillægge dette en saa overordenlig stor Betydning. De Videnskabsmænd, som overhovedet modtage Impulser gennem Bøger paa fremmede Sprog, vilde i Reglen have let ved at tumle med disse Ting, for dem vil det ingen Vanskelighed være at omsætte disse Tal i dansk Maal og Vægt, hvis de have Brug derfor. Noget lignende gælder den Klasse af handlende og Haandværkere, som det ærede Medlem talte om, og for hvem han mente, det kunde have stor Betydning, om de herhjemme kunde fortsætte med samme Maal og Vægt, som de have lært i Udlandet. Det er selvfølgelig de mest intelligente handlende og Haandværkere, der søge deres Uddannelse i Udlandet, og jeg kan ikke stonne, at det kan have nogen Vanskelighed for dem, naar de komme hjem, da de benytte samme Maal og Vægt, som habes her. Vil endelig en Smedler bruge Metermaalet naar han laver sine Møbler, fordi han er vant til at bruge det i Udlandet, er der jo ikke det mindste i Vejen derfor. — Hvad de handlende angaar, tænker jeg mig, at man nærmest vil tillægge den Side af